

Vlaams
Parlement

ingediend op **1188** (2016-2017) – Nr. 1
30 mei 2017 (2016-2017)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met het Protocol
tot wijziging van de Benelux-Overeenkomst
op het gebied van de jacht en de vogelbescherming,
gedaan te Brussel op 17 februari 2016

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet.....	11
Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.....	15
Advies van de Raad van State	23
Ontwerp van decreet.....	31
Bijlage: Protocol tot wijziging van de Benelux-Overeenkomst op het gebied van de jacht en de vogelbescherming	35

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. Bespreking adviezen**1. Adviesraden**

De Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad) heeft op 15 september 2016 briefadvies nr. 2016/023 uitgebracht. In zijn advies vestigt hij de aandacht op volgende kwesties:

- de Minaraad vraagt in de eerste plaats hoe de Vlaamse Regering zal omgaan met de wijziging van de Benelux-Overeenkomst van 10 juni 1970, en de daarvoor vergrote regel- en beslissingsruimte, en dat inzake acceptabele bestrijdingsmethoden en vervoer van jachtwild.

Het antwoord is dat er nu geen plannen zijn om wijzigingen aan te brengen in de Vlaamse jachtregelgeving. Het ontwerp van decreet betreft louter een formele stap vanuit het Vlaamse Gewest om de aanpassing van de Overeenkomst in kwestie – een voorstel dat gedragen wordt door alle Benelux-partners – mogelijk te maken. Deze aanpassing van de Benelux-regelgeving doet geen afbreuk aan de op dit moment geldende Vlaamse jachtregelgeving omdat het een voortzetting is van de huidige situatie onder een meer correct juridisch kader. Naar aanleiding van een uitspraak van het Benelux-Gerechtshof was immers gebleken dat het vroegere kader, niettegenstaande het door alle partners was onderschreven en geïmplementeerd in de wetgeving, juridisch incorrect was;

- de Minaraad vraagt zich tevens af of het concept 'bijzondere bejaging' in de Vlaamse jachtregelgeving wel of niet gevat is door de wijziging in de Benelux-Overeenkomst.

Het antwoord daarop is positief: de bijzondere jacht is een specifieke vorm van jacht die, conform artikel 4 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991, alleen kan worden uitgeoefend in bepaalde, specifiek vermelde gevallen. Die gevallen komen overeen met de gevallen die worden vermeld in het nieuw ingevoegde artikel 12bis van de Overeenkomst. Hoewel in de Overeenkomst terminologisch sprake is van 'bestrijding', mag het niettemin duidelijk zijn dat het concept 'bijzondere jacht' gevat is door artikel 12bis. De Minaraad geeft aan dat hij zich in dat geval afvraagt hoe de Vlaamse Regering daar in de praktijk zal mee omgaan. Aangezien het Benelux-kader wel juridisch, maar niet inhoudelijk wijzigt, geldt ook hier dat er geen plannen zijn om de regels inzake bijzondere jacht in de Vlaamse jachtregelgeving te wijzigen;

- de Minaraad wijst erop dat de wijziging in de Overeenkomst een duidelijke scheiding heeft teweeggebracht tussen enerzijds 'bestrijding' en anderzijds 'jacht', terwijl er in de Vlaamse regelgeving een sterke verwevenheid bestaat tussen '(gewone) jacht', 'bijzondere jacht' en 'bestrijding', en dat deze concepten in dezelfde uitvoeringsreglementering zijn uitgewerkt. De Minaraad vraagt zich af of op het niveau van (Vlaamse) uitvoeringsreglementering een verdere scheiding zal doorgevoerd worden of niet.

De Vlaamse regelgeving bevat inderdaad drie concepten in plaats van twee in de Overeenkomst. Zoals hoger geduïd moet het concept 'bijzondere bejaging' echter in het licht van de Overeenkomst als 'bestrijding' worden beschouwd. In de Vlaamse regelgeving zijn de drie verschillende concepten inhoudelijk duidelijk te onderscheiden, en het is duidelijk dat voor de verschillende concepten andere regelingen gelden en welke die regels zijn. In lijn met de repliek op de voorgaande opmerkingen van de Minaraad wordt herhaald dat er geen enkel

voornemen is om de Vlaamse regelgeving te wijzigen naar aanleiding van de wijziging aan de Overeenkomst;

- de Minaraad geeft ten slotte aan dat hij wenst dat eventuele nieuwe vangst-procedés of middelen ten behoeve van bestrijding uitvoerig onderzocht zouden worden en besproken met de stakeholders vooraleer ze zouden worden ingezet.

Eventuele aanpassingen in die zin of enige andere wijziging van de Vlaamse jachtregelgeving is in het verleden steevast besproken met de stakeholders, en is ook steeds voor advies voorgelegd aan de Minaraad. Er is geen enkele reden om hier in de toekomst verandering in te brengen.

2. Raad van State

Op 18 januari 2017 heeft de Raad van State in verenigde kamers advies 60.589/VR uitgebracht.

Dit advies behelst twee punten: de bevoegdheid en een vraag bij artikel 1 van het Protocol.

De bevoegdheid

De Raad merkt op dat het Protocol “ook betrekking heeft op aangelegenheden waarvoor de federale overheid bevoegd is,”, en dus als gemengd verdrag behoort gekwalificeerd te worden dat “ook aan de federale wetgever ter instemming [moet] worden voorgelegd.”.

De Raad gaat ervan uit dat, ook al zijn de gewesten sinds de staatshervorming van 1980 in beginsel bevoegd voor de landinrichting en het natuurbehoud, deze bevoegdheid niet slaat op de in-, uit- en doorvoer van onder meer uitheemse diersoorten en hun krenge. Dit aspect blijft voorbehouden bevoegdheid van de federale overheid. Alleen in zoverre er sprake is van in-, uit- en doorvoer van onder meer inheemse diersoorten en hun krenge, zijn de gewesten exclusief bevoegd.

Artikel 9 van de Overeenkomst, dat door het Protocol niet wordt gewijzigd, slaat echter op: “de in-, uit- en doorvoer van alle levende of dode vogels, alsmede van hun eieren en hun jongen.”. Dus ook op uitheemse diersoorten, waarvoor de federale overheid bevoegd is.

Daaruit concludeert de Raad dat dit Protocol als een ‘gemengd verdrag’ aanzien moet worden en dus, ook ter instemming aan de federale wetgever moet worden voorgelegd.

Met deze zienswijze kan volledig ingestemd worden, temeer nu vaststaat dat artikel 2 van het Protocol diverse, kleine wijzigingen aanbrengt in verschillende artikelen van de Overeenkomst om, aldus de gemeenschappelijke memorie van toelichting “recht te doen aan de federale structuur van het Koninkrijk België en het feit dat de Overeenkomst betrekking heeft op aangelegenheden die thans tot de bevoegdheid van de Gewesten behoren.”. Hoewel de materiële wijzigingen van dit Protocol betrekking hebben op exclusief gewestelijke bevoegdheden (het bejagen van wilde dieren), kan niet langer worden volgehouden dat ze geen gemengde bevoegdheid zouden uitmaken gelet op de algemeen vormelijke aanpassing, die precies is ingegeven door de aanpassing aan de federale staatsstructuur en dus de gemengde bevoegdheden omvat. Weliswaar lijkt ook de gemeenschappelijke memorie van toelichting bij het Protocol enigszins voorbij te zijn gegaan aan de bevoegdheidskwalificatie van artikel 9, nu – op basis van de geciteerde passage – men er veeleer van lijkt uit te gaan dat de ganse overeenkomst pure gewestelijke materie uitmaakt.

De enige, juridisch correcte conclusie die zich opdringt, is daarom de gemengdverklaring door de Werkgroep Gemengde Verdragen van dit Protocol, ook al betreft het een aangelegenheid met een uitermate beperkte draagwijdte (zie verder onder IV).

Artikel 1 van het Protocol

Een tweede opmerking die de Raad van State maakt, beslaat artikel 1 van het Protocol. Dit artikel voegt een artikel 12bis toe in de Overeenkomst, waardoor ze van toepassing is in het kader van de jacht en niet geldt voor de bestrijding van de in artikel 1 van deze Overeenkomst bedoelde wildsoorten. De bestrijding wordt inhoudelijk nader omschreven als “ter voorkoming of beperking van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij, water of allerhande eigendommen in het belang van de bescherming van de wilde flora en fauna en van de instandhouding van de natuurlijke habitats, dan wel in het belang van de volksgezondheid, de openbare veiligheid of de veiligheid van het luchtverkeer of om andere dwingende redenen van groot openbaar belang door de Overeenkomstsluitende Partijen wordt toegestaan.”. Met de wijzigingsbepaling wordt, aldus de Raad van State, bijgevolg een tweeledig onderscheid gemaakt tussen ‘jacht’ enerzijds en ‘bestrijding’ anderzijds, daar waar in het Vlaamse Gewest dan weer een driedig onderscheid wordt gemaakt tussen de ‘gewone jacht’, de ‘bijzondere jacht’ en de ‘bestrijding’. De vraag rijst daarom voor de Raad of de Overeenkomst van toepassing is in het Vlaamse Gewest op het instrument van de ‘bijzondere jacht’.

Hieromtrent kan het volgende worden geantwoord.

Het concept van bijzondere jacht werd in het voorafgaandelijk overleg op Benelux-niveau besproken. De andere partners gaven daarbij aan dat zij geen onderscheid maken tussen het preventief en het curatief ingrijpen op een populatie. Er was uitdrukkelijk de intentie dat het concept bijzondere jacht zoals wij dat in Vlaanderen kennen en in onze wetgeving hebben ingeschreven, of anders gezegd het preventief ingrijpen ten opzichte van een populatie ter voorkoming van schade, beschouwd wordt als niet gevat door de Benelux-bepalingen inzake jacht.

Het Protocol zorgt ervoor dat de Overeenkomst niet geldt “voor de bestrijding van de in artikel 1 bedoelde wildsoorten, die ter voorkoming of beperking van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij, wateren of allerhande eigendommen, in het belang van de bescherming van de wilde flora en fauna en van de instandhouding van de natuurlijke habitats, dan wel in het belang van de volksgezondheid, de openbare veiligheid of de veiligheid van het luchtverkeer of om andere dwingende redenen van groot openbaar belang door de Overeenkomstsluitende Partijen wordt toegestaan.”. De tekst die gehanteerd wordt in de Overeenkomst omvat expliciet en grotendeels woordelijk de bepalingen zoals die gebruikt zijn in artikel 4 van het Jachtdecreet om het concept bijzondere jacht af te bakenen. Daaruit kan helder begrepen worden dat de bijzondere jacht in Benelux-context als ‘bestrijding’ moet worden aanzien.

Andere Benelux-partners maken in hun wetgeving niet het onderscheid tussen de mogelijkheden van de ‘bestrijding’ zoals die in de Overeenkomst benoemd is, om preventief dan wel curatief in te grijpen tegenover schade. Het feit dat dit onderscheid in andere regio's niet gemaakt wordt belet niet dat beide onderscheiden concepten eronder begrepen kunnen worden. Wegens het feit dat dit onderscheid in Vlaanderen wel bestaat, werd de voorkoming en beperking van schade ook zo expliciet afzonderlijk benoemd in de tekst. Dit onderscheid zorgt in Vlaanderen voor een betere bescherming van de betrokken soorten dan in de andere regio's omdat het gebruik van deze mogelijkheden beter kan toegespitst worden op de respectievelijke situationele noden.

II. Doel van het ontwerp van instemmingsdecreet

Door dit ontwerp wordt op passende wijze instemming verleend met het Protocol.

Deze instemming kadert in de volgende strategische doelstellingen uit de 'Beleidsnota 2014-2019 Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelingssamenwerking', en uit de 'Beleidsnota 2014-2019 Omgeving. Een maatschappelijk gedragen en geïntegreerd omgevingsbeleid voor een kwaliteitsvolle omgeving':

- SD 1. 'De belangen van de Vlaamse samenleving worden internationaal goed behartigd' – OD 1.2. 'Vlaanderen heeft goede relaties met buitenlandse overheden';
- SD 2 'Omgevingsbeleid georiënteerd op Europese beleidskaders' – OD 8. 'Een doelgerichte deelname aan het internationaal beleid'.

III. Het protocol

1. Context

De op 10 juni 1970 te Brussel ondertekende Overeenkomst had tot doel een wetgevend kader te scheppen voor jacht en vogelbescherming in de Benelux-regio. In de loop der jaren werd het aspect vogelbescherming echter volledig geïmplementeerd in Europese regelgeving rond vogelbescherming (Vogelrichtlijn¹). Voor jacht daarentegen kon niet worden teruggevallen op een gelijkaardige Europese regelgeving waardoor de bestaande Overeenkomst verder van kracht is gebleven.

De Overeenkomst is het hiërarchisch hoogste regelgevende niveau waarbinnen diverse Benelux-beschikkingen verdere uitvoeringsmodaliteiten bepalen. De Overeenkomst en haar beschikkingen geven samen het Benelux-kader weer waarbinnen de drie Benelux-landen en binnen België elk van de drie regio's, hun eigen jachtregelgeving, vorm kunnen geven.

2. Totstandkoming

De Overeenkomst en de eerste beschikkingen zijn ontstaan in een tijdsperiode waarin jacht een zeer prominente plaats innam in de samenleving. De wettelijke bepalingen op de verschillende niveaus lieten toe een eventuele schadeproblematiek door jacht onder controle te brengen.

Naderhand werden de bejaagbare soorten, de openingstijden en de technische mogelijkheden ingeperkt. Er werd een apart systeem ontwikkeld voor de aanpak en preventie van eventuele schade door de bejaagbare soorten: 'bestrijding'. In Vlaanderen werd dit zelfs opgesplitst: aanpak via 'bestrijding' en preventie via 'bijzondere jacht'. Verschillende Benelux-beschikkingen gaven die nieuwe ontwikkeling het bijhorende wettelijke kader.

Naar aanleiding van een zaak over specifieke bestrijding van vossen in Nederland stelde het hoogste rechtscollege aldaar, de Hoge Raad der Nederlanden, aan het Benelux-Gerechtshof vragen om uitleg over de beschikking inzake de vaststelling van de middelen die toelaatbaar zijn bij de uitoefening van de jacht². Uit het arrest van het Benelux-Gerechtshof³ van 22 maart 2013 bleek dat de beschikkingen die

¹ Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, Pb L 103, 25 april 1979.

² Beschikking M (96) 8 van het Comité van Ministers van 2 oktober 1996 met betrekking tot de jacht en de vogelbescherming.

³ Arrest A 2011/2/10 van 22 maart 2013 inzake College van Gedeputeerde Staten van Fryslân tegen Stichting De Faunabescherming, http://www.courbeneluxhof.be/arresten/NL/A/A_11_2_1325.pdf.

de evolutie van 'jacht' naar 'jacht en bestrijding' hadden begeleid, onvoldoende rechtsbasis gaven voor de actuele situatie van 'jacht en bestrijding'.

De Overeenkomstsluitende Partijen besloten daarom de Overeenkomst door middel van dit Protocol te wijzigen, teneinde de reikwijdte van de Overeenkomst duidelijk te beperken tot de eigenlijke uitoefening van de jacht. Als het nodig is, kan bestrijding daardoor in ruimere omstandigheden naar tijd en plaats gebeuren dan wat geldt bij uitoefening van de jacht en met passender middelen dan degene die voor de jacht zijn toegestaan. De Overeenkomstsluitende Partijen gingen ervan uit dat het steeds de gezamenlijke bedoeling van de Benelux-partners is geweest dat iedere regering zelf de nodige maatregelen kan blijven nemen met het oog op de wijze waarop al dan niet in de zin van de Overeenkomst als wild gerangschikte dieren worden bestreden, met name waar deze gericht is op de bestrijding van bepaalde door deze dieren veroorzaakte schade. Daarbij kan gedacht worden aan schade aan andere dier- en plantensoorten door een zeer grote populatie, maar ook het voorkomen van schade aan en belangrijke overlast bij voertuigen, industrieterreinen, sportvelden of begraaftplaatsen. Ook andere gronden kunnen de bestrijding van al dan niet in de zin van de Overeenkomst als wild gerangschikte dieren noodzaken, zoals het veiligstellen van de volksgezondheid en de openbare veiligheid, het voorkomen van onnodig lijden van dieren, alsmede de veiligheid van het luchtverkeer, die door deze dieren in gevaar kunnen worden gebracht.

3. Krachtlijnen

Gelet op de behoeften die er in de praktijk bij de regeringen op het gebied van bestrijding bestaan, moet hun bevoegdheid dienaangaande worden veiliggesteld (artikel 1 van dit Protocol), zonder dat op ad-hocbasis hoeft te worden gebruikgemaakt van eventuele afwijkingen op grond van artikel 13 van de Overeenkomst.

Beschikking M (2012) 3 van het Benelux Comité van Ministers tot wijziging van het toepassingsgebied van de beschikkingen M (96) 8 en M (83) 17 met betrekking tot geweren en munitie en andere middelen die voor de jacht op de onderscheiden wildsoorten zijn toegestaan⁴, alsook beschikking M (2014) 3 van het Benelux Comité van Ministers tot instemming met de toepassing van artikel 13, lid 1, van de Overeenkomst M (70) 7 op het gebied van de jacht en de vogelbescherming⁵, zullen, door de bestrijding uit het toepassingsgebied van de Overeenkomst te weren conform het Protocol, achterhaald zijn. Parallel met de opstelling van het Protocol, heeft het Benelux Comité van Ministers bijgevolg beslist om deze twee beschikkingen op te heffen⁶.

Voorts werd de Overeenkomst aangepast aan de federale structuur van België en het feit dat ze ook betrekking heeft op aangelegenheden die thans tot de bevoegdheid van de gewesten behoren (artikel 2 van het Protocol). Het Verdrag van 17 juni 2008 tot herziening van het op 3 februari 1958 gesloten Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie⁷, dat de titel ervan gewijzigd heeft in 'Verdrag tot instelling van de Benelux Unie'⁸, noopte ten slotte eveneens tot een aanpassing van de Overeenkomst (artikel 3 van het Protocol).

⁴ *Benelux-Publicatieblad*, 2012, nummer 2, blz. 34-35.

⁵ *Benelux Publicatieblad*, 2014, nummer 3, blz. 3-6.

⁶ Beschikking M (2015) 9 van het Benelux Comité van Ministers tot opheffing van beschikking M (2012) 3 van het Benelux Comité van Ministers tot wijziging van het toepassingsgebied van de beschikkingen M (96) 8 en M (83) 17 met betrekking tot geweren en munitie en andere middelen die voor de jacht op de onderscheiden wildsoorten zijn toegestaan en beschikking M (2014) 3 van het Benelux Comité van Ministers tot instemming met de toepassing van artikel 13, lid 1 van de Benelux Overeenkomst M (70) 7 op het gebied van de jacht en de vogelbescherming, *Benelux Publicatieblad*, 2016, nummer 1, blz. 67-68.

⁷ http://www.benelux.int/files/2313/9230/2800/BeneluxVerdrag_2008.pdf.

⁸ Artikel 35 van het Verdrag van 17 juni 2008.

IV. Vastlegging gemengd karakter en ondertekening

Aanvankelijk werd er algemeen van uitgegaan dat dit Protocol een exclusief protocol was waarbij de federale overheid niet is betrokken. Het werd daarom niet behandeld op de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB). Omdat de bestreken materie, wat België betreft, geacht werd te behoren tot de exclusieve bevoegdheid van de gewesten (artikel 6, §1, III, 2°, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980), werd het Protocol aan Belgische zijde uitsluitend door de drie gewesten ondertekend. Voor wat het Vlaamse Gewest betreft, verleende de Vlaamse Regering op 11 december 2015 haar goedkeuring aan het Protocol en gelastte zij de Vlaamse minister, bevoegd voor de landinrichting en het natuurbehoud, met de ondertekening ervan (VR PV 2015/47 – punt 0010).

De ondertekening vond plaats te Brussel op 17 februari 2016.

Naar aanleiding van het advies dat de Raad van State heeft de WGV op 16 februari 2017 beslist om het advies van de Raad van State voorlopig te volgen, in afwachting van het standpunt dat hierover moest worden ingewonnen bij de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu. Op 2 mei 2017 volgde de bevestiging vanuit het secretariaat van de WGV dat de FOD zich heeft aangesloten bij het gemengde karakter van het Protocol.

V. Inhoud van het protocol

Het Protocol telt vier artikelen.

Artikel 1 voegt aan de Overeenkomst een nieuw artikel 12bis toe waardoor het toepassingsgebied voortaan beperkt zal blijven tot de eigenlijke uitoefening van de jacht. Voor de Overeenkomstsluitende Partijen biedt dit de mogelijkheid om een effectieve bestrijding van wildsoorten in bepaalde gevallen toe te staan, hierbij rekening houdende met specifieke, voor hun eigen grondgebied geldende omstandigheden.

Voor wat België betreft behoren de aangelegenheden, die het voorwerp van de Overeenkomst uitmaken, tot de gemengde bevoegdheid federaal-gewestelijk. Om recht te doen aan de federale structuur van het Koninkrijk België en het feit dat de Overeenkomst vooral betrekking heeft op aangelegenheden die tot de bevoegdheid van de gewesten behoren, past artikel 2 de Overeenkomst hieraan aan.

Door het Verdrag van 17 juni 2008 tot herziening van het op 3 februari 1958 gesloten Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie werd de titel van laatstgenoemd verdrag gewijzigd in 'Verdrag tot instelling van de Benelux Unie'. Als gevolg daarvan past artikel 3 de Overeenkomst hieraan aan.

Artikel 4 ten slotte omvat de klassieke 'slotbepalingen' van het Protocol: depositaris, bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, neerlegging van de akte en inwerkingtreding.

VI. Artikelsgewijze bespreking**Artikel 1**

Dit artikel verduidelijkt dat het decreet een gewestbevoegdheid regelt, meer bepaald de natuurbescherming en het natuurbehoud, als vermeld in artikel 6, §1, III, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Artikel 2

Artikel 2 strekt ertoe gevolg te verlenen aan het Protocol.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet houdende instemming met het Protocol tot wijziging van de Benelux-Overeenkomst op het gebied van de jacht en de vogelbescherming, gedaan te Brussel op 17 februari 2016

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse Regering en van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het Protocol tot wijziging van de Benelux-Overeenkomst op het gebied van de jacht en de vogelbescherming, gedaan te Brussel op 17 februari 2016, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

Briefadvies Instemmingsdecreet BENELUX-overeenkomst jacht

Briefadvies over het voorontwerp van decreet houdende instemming met het Protocol tot wijziging van de Benelux-Overeenkomst op het gebied van de jacht en de vogelbescherming, gedaan te Brussel op 17 februari 2016

Datum van goedkeuring	15/09/2016
Volgnummer	2016 023
Coördinator + e-mailadres	Kathleen Quick, Kathleen.quick@minaraad.be
Co-auteur + e-mailadres	Jan.verheeke , jan.verheeke@minaraad.be ,

Minaraad, advies **Instemmingsdecreet BENELUX-overeenkomst jacht**, 15 september 2016

Procesbeschrijving

Datum adviesvraag	27 juni 2016
Naam adviesvrager + functie	Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw
Rechtsgrond van de adviesvraag	Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, art. 11.2.1., §1, 8°
Adviestermijn	27 juli 2016
Samenwerking	Niet van toepassing
Overlegcommissie	P.W.C. Jachtbeleid
Vergaderingen: soort + datum	• 28 juni 2016, P.W.C. Jachtbeleid • Er werd gepoogd het advies vast te stellen met een schriftelijke procedure die opgestart is geworden vrijdag 8 juli, en waarvan een tweede ronde werd opgestart op maandag 18 juli; die beslissingsproces leidde evenwel niet tot een adviesvaststelling, wegens op het laatste moment opduikende onenigheid. • 6 september 2016, P.W.C. Jachtbeleid • 15 september 2016, Raadszitting

Minaraad
 Kliniekstraat 25 - 4de verdieping
 1070 Brussel
 T 02 558 01 30
 F 02 558 01 31
 E info@minaraad.be
www.minaraad.be

Mevrouw Joke Schauvliege
 Vlaams minister van Omgeving,
 Natuur en landbouw

uw bericht van
 20 juni 2016

uw kenmerk
 K37/20160620-
 16082

ons kenmerk
 02/L22/2016/477

bijlagen
 /

Vragen naar / e-mail
Kathleen.quick@minaraad.be

Telefoon
 02 558 01 40

Datum
 19 september 2016

Mevrouw de Minister,

De Minaraad ontving in goede orde uw adviesvraag betreffende het voorontwerp van decreet houdende instemming met het Protocol tot wijziging van de Benelux-Overeenkomst van 10 juni 1970 op het gebied van de jacht en de vogelbescherming.

Deze Benelux-Overeenkomst kan, voor wat de jacht aangaat en voor zover het niet over vogelsoorten gaat, beschouwd worden als het hoogste regelgevende niveau, waaraan de drie Benelux-landen – en, binnen België, elk van de drie regio's – hun eigen jachtwetgeving dienen te conformeren. Het voorliggende Protocol werd ondertekend en vastgesteld te Brussel op 17 februari 2016; op 11 december 2015 had de Vlaamse Regering hiertoe reeds zijn goedkeuring verleend aan dit Protocol.

Naast een reeks vormelijke wijzigingen – aanpassingen aan de nieuwe versie van het Benelux-Verdrag en aanpassing aan de federale structuur van België – strekt het voorliggende Protocol er toe om een nieuw artikel 12bis in te voeren, dat luidt als volgt: *“Deze overeenkomst is uitsluitend van toepassing in het kader van de uitoefening van de jacht en geldt niet voor de bestrijding van de in artikel 1 bedoelde wildsoorten, die ter voorkoming of beperking van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij, wateren of allerhande eigendommen, in het belang van de bescherming van de wilde flora en fauna en van de instandhouding van de natuurlijke habitats, dan wel in het belang van de volksgezondheid, de openbare veiligheid of de veiligheid van het luchtverkeer of om andere dwingende redenen van groot openbaar belang door de Overeenkomst-sluitende Partijen worden toegestaan.”.*

Goedkeuring van dit artikel brengt met zich mee dat bestrijding – zowel deze ter beperking van belangrijke schade als deze ter voorkoming van die schade – van de in artikel 1 van de Benelux-Overeenkomst van 10 juni 1970 vermelde jachtwildsoorten voortaan niet beschouwd zal worden als vallende onder de bepalingen van het betreffende Benelux-protocol.

In deze Overeenkomst zijn er een aantal bepalingen vervat die weliswaar relevant zijn voor bestrijdingsactiviteiten op die soorten, maar die er, op grond van de voorliggende wijziging, niet meer op van toepassing zullen zijn: de acceptabele

Minaraad, advies **Instemmingsdecreet BENELUX-overeenkomst jacht**, 15 september 2016

jacht- (of bestrijdings-) methoden (artikel 4 van de Overeenkomst) evenals met het vervoer van de door de jacht- (of bestrijdings-)acties bekomen specimen van wildsoorten (artikel 5 en 6 van de Overeenkomst).

De Minaraad neemt akte van het feit dat dit Protocol reeds is goedgekeurd, ondertekend en vastgesteld, en dat er nu in dat verband een ontwerp van instemmingsdecreet voorligt. Op zich kan de Minaraad dan ook geen nuttig advies meer geven over het Protocol zelf of over het ontwerp instemmingsdecreet. De Minaraad vraagt wel om in de toekomst, bij vergelijkbare operaties, in een vroeger stadium van de besluitvorming betrokken te worden.

Niettemin wil de Minaraad de aandacht vestigen op volgende kwesties:

- Het in artikel 22 van het Jachtdecreet gebruikte concept "*bestrijding*" (in het Jachtdecreet heeft dit concept betrekking op doding of verjaging van wild, *ex post*, i.e. *ter beperking* van het verder optreden of uitbreiden van *reeds ontstane* schade) valt duidelijk onder het bereik van het nieuw ingevoerde art. 12bis van de Benelux-Overeenkomst.

Vraag is hier hoe de Vlaamse Regering zal omgaan met de door de voorliggende wijziging van de Overeenkomst vergrote regel- en beslissingsruimte inzake de acceptabele bestrijdingsmethoden, evenals inzake het vervoer van door bestrijding bekomen specimen van wildsoorten.

- In artikel 4 van het Jachtdecreet wordt het concept "*bijzondere bejaging*" geïntroduceerd. Hierbij wordt er op het eerste zicht verwezen naar jachtactiviteiten, vermits dit concept opgenomen is in het artikel over de jachttijden, en er impliciet gesteld wordt dat er ook voor "*bijzondere bejaging*" jachttijden moeten worden bepaald. Naar inhoud toe wordt "*bijzondere bejaging*", zo blijkt uit de tekst van het Jachtdecreet, omschreven als een activiteit *ter voorkoming* van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren of aan andere goederen in eigendom of gebruik, ter bescherming van de wilde fauna of flora, of ter instandhouding van de natuurlijke habitats of voor de veiligheid van het luchtverkeer. Dit sluit inhoudelijk bijzonder nauw aan bij het begrip "*bestrijding [...] ter voorkoming of beperking van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij, wateren of allerhande eigendommen, lenz.*" zoals dat in het nu in de Benelux-overeenkomst opgenomen zal zijn via het nieuwe, in te voegen artikel 12bis.

Het is om die redenen niet helemaal duidelijk of het concept "*bijzondere bejaging*" uit het Jachtdecreet gevat is door het nieuwe artikel 12bis in de Benelux-Overeenkomst. Indien dat wél het geval zou zijn, dan is ook het onder het eerste gedachtestreepje gestelde probleem aan de orde.

- De met artikel 12bis bekomen wijziging aan de Benelux-overeenkomst brengt een scheidslijn aan tussen enerzijds "jacht" en anderzijds "bestrijding". De Minaraad merkt wat dat betreft op dat de momenteel in het Vlaamse Gewest van toepassing zijnde specifieke regelingen inzake jacht, bijzondere bejaging en

bestrijding sterk verweven zijn. Deze regelingen zijn immers voor de onderscheiden wildcategorieën in een onderling verband uitgewerkt, en opgenomen in dezelfde uitvoeringsreglementering.

Vraag is of er nu ook op het niveau van de uitvoeringsreglementering een verdere scheiding zal doorgevoerd worden of niet.

De Minaraad stelt voor dat nieuwe vangstprocédés of middelen ten behoeve van bestrijding uitvoerig onderzocht worden alvorens ze ingezet worden, in samenspraak met de stakeholders. De Raad beveelt tevens aan om de gestelde kwesties grondig te onderzoeken, en, waar dat aan de orde is, de nodige reglementaire ingrepen met voldoende terughoudendheid en voorzichtigheid, en, na passend overleg met de te betrekken *stakeholders*, door te voeren.

Met de meeste hoogachting,

Walter Roggeman,
Voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 60.589/VR
van 18 januari 2017

over

een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest
‘houdende instemming met het Protocol tot wijziging van de
Benelux-Overeenkomst op het gebied van de jacht en de
vogelbescherming, gedaan te Brussel op 17 februari 2016’

Op 2 december 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot vijfenveertig dagen,^(*) een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘houdende instemming met het Protocol tot wijziging van de Benelux-Overeenkomst op het gebied van de jacht en de vogelbescherming, gedaan te Brussel op 17 februari 2016’.

Het voorontwerp is door de verenigde kamers onderzocht op 10 januari 2017. De verenigde kamers waren samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, voorzitter, Pierre LIÉNARDY, kamervoorzitter, Martine BAGUET, Wilfried VAN VAERENBERGH, Bernard BLERO en Patricia DE SOMERE, staatsraden, Marc RIGAUX en Sébastien VAN DROOGHENBROECK, assessoren, en Colette GIGOT en Greet VERBERCKMOES, griffiers.

Het verslag is uitgebracht door Benoît JADOT, eerste auditeur-afdelingshoofd, en Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 18 januari 2017.

*

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat de termijn van dertig dagen verlengd wordt tot vijfenveertig dagen in het geval waarin het advies gegeven wordt door de verenigde kamers met toepassing van artikel 85*bis*.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe instemming te verlenen met het Protocol tot wijziging van de Benelux-Overeenkomst op het gebied van de jacht en de vogelbescherming, gedaan te Brussel op 17 februari 2016 (hierna: Benelux-Overeenkomst) (artikel 2 van het ontwerp).

Het Protocol voegt aan de Benelux-Overeenkomst een nieuw artikel 12*bis* toe waardoor deze overeenkomst voortaan uitsluitend van toepassing is in het kader van de jacht en niet geldt voor de bestrijding, in bepaalde gevallen, van de in artikel 1 bedoelde wildsoorten (artikel 1). Voorts wordt de in de overeenkomst gehanteerde terminologie aangepast aan de federale structuur van België (artikel 2), en aan de wijziging, bij het verdrag van 17 juni 2008, van het opschrift van het op 3 februari 1958 gesloten “Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie” in “Verdrag tot instelling van de Benelux Unie” (artikel 3).

BEVOEGDHEID

3.1. De wijzigingen die het Protocol aanbrengt aan de Benelux-Overeenkomst betreffen zowel de jacht als de vogelbescherming.

In de memorie van toelichting wordt met betrekking tot de goedkeuring van het voorliggende voorontwerp het volgende bepaald:

“Dit Protocol is een exclusief protocol waarbij de federale overheid niet betrokken is. Het werd daarom niet behandeld op de Werkgroep Gemengde Verdragen. Omdat de bestreken materie, wat België betreft, tot de exclusieve bevoegdheid van de Gewesten, behoort (artikel 6, § 1, II, 1°, Bijzondere Wet tot Hervorming der Instellingen van 8 augustus 1980), werd het Protocol aan Belgische zijde uitsluitend door de drie gewesten ondertekend (...).”

3.2. Op grond van artikel 6, § 1, III, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ (BWHI) zijn de gewesten bevoegd, wat de landinrichting en het natuurbehoud betreft, voor:

“2° De natuurbescherming en het natuurbehoud, met uitzondering van de in-, uit- en doorvoer van de uitheemse plantensoorten, evenals van uitheemse diersoorten en, hun krenge;

(...)

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hiërarchisch hogere normen verstaan.

5° De jacht, met uitzondering van de vervaardiging van, de handel in en het bezit van jachtwapens, en de vogelvangst.”

De Vlaamse gewestwetgever vindt in voornoemde bepalingen de algemene bevoegdheid om op dat vlak regelend op te treden, en is derhalve in beginsel bevoegd om zijn instemming met het Protocol te geven.

3.3. Artikel 9 van de Benelux-Overeenkomst dat handelt over de in-, uit- en doorvoer van alle levende of dode vogels, heeft evenwel betrekking op de bevoegdheid van de federale overheid inzake “de in-, uit- en doorvoer van de uitheemse plantensoorten, evenals van uitheemse diersoorten en, hun krenge”, bedoeld in artikel 6, § 1, III, 2°, BWHI.

Ook al wordt deze bepaling niet rechtstreeks door het Protocol gewijzigd, hebben meerdere wijzigingsbepalingen wel een gevolg voor de toepassing ervan.

Hiernaar gevraagd, bevestigde de gemachtigde het gemengde karakter van de Benelux-Overeenkomst als volgt:

“Artikel 9 van de Beneluxovereenkomst van 1970 is sinds de staatshervorming inderdaad een gemengd verdrag. Artikel 9 is thans een CITES-aangelegenheid en volgens artikel 6, §1, III, 2° van de Bijzondere Wet van 1980 deels een gewestelijke materie, meer bepaald voor de in-, uit- en doorvoer van inheemse vogels (...).

Artikel 2 van Protocol wijzigt kleine zaken in verschillende artikelen in de Overeenkomst ‘om recht te doen aan de federale structuur van het Koninkrijk België en het feit dat de Overeenkomst betrekking heeft op aangelegenheden die thans tot bevoegdheden van de gewesten behoren’ (Gemeenschappelijke Memorie, laatste alinea). Hoewel de materiële wijzigingen van het Protocol M (2015)⁸ betrekking hebben op exclusief gewestelijke bevoegdheden (bejagen van wilde dieren) kan niet meer volgehouden worden dat de wijziging dan ook geen gemengde bevoegdheid uitmaakt gelet op de algemene vormelijke aanpassing, die precies is ingegeven door de aanpassing aan de federale structuur en dus de gemengde bevoegdheden omvat (weliswaar lijkt in de Memorie ook enigszins voorbij gegaan te zijn aan de bevoegdheidskwalificatie van artikel 9, nu – op basis van de geciteerde passage- lijkt van uitgegaan te worden dat het de ganse overeenkomst pure gewestelijke materie uitmaakt).

Het is in dat opzicht vreemd dat de federale overheid het protocol niet heeft ondertekend.

Het enig tegenargument kan zijn dat artikel 9 van de Overeenkomst in zeker zin een overbodige bepaling is.

(...)

De afschaffing of regulering van de binnengrenzen voor het verhandelen (en vervoeren) van vogels (een van de doelstellingen van de Overeenkomst van 1970) en het daaraan verbonden voorbehoud van machtiging van derde landen, is thans uitputtend geregeld door de EU CITES-verordening, de verdragsregels van het vrij verkeer van goederen (door rechtspraak uitgebreid naar levende en dode vogels) en de internationale overeenkomsten met betrekking tot handel in vogels. Behoudens andere indicaties had dat artikel 9 wellicht even goed kunnen worden geschrapt in de Overeenkomst (maar ook deze schrapping zou wellicht een federale inmenging veronderstellen).

Slotom: Het eventueel gemengd karakter vloeit voort uit een puur vormelijke kwestie en de relevante verdragsbepaling die aanleiding kan geven tot een gemengde

kwalificatie heeft op zichzelf geen effectieve impact op de interne rechtsorde. De kwalificatie van het protocol als een gemengd verdrag is dan ook niet dwingend.”

3.4. Aangezien het Protocol waarmee instemming wordt verleend, ook betrekking heeft op aangelegenheden waarvoor de federale overheid bevoegd is, is het een gemengd verdrag in de zin van artikel 167, § 4, van de Grondwet, van artikel 92*bis*, § 4*ter*, eerste lid, BWHI en van het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten ‘over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen’. Dienvolgens moet het Protocol ook aan de federale wetgever ter instemming worden voorgelegd.²

ONDERZOEK VAN DE TEKST VAN HET PROTOCOL

Artikel 1

4.1. Artikel 1 van het Protocol voegt een artikel 12*bis* toe in de Benelux-Overeenkomst luidens welke bepaling de Benelux-Overeenkomst van toepassing is in het kader van de uitoefening van de jacht en niet geldt voor de bestrijding van de in artikel 1 van de Benelux-Overeenkomst bedoelde wildsoorten. De bestrijding wordt inhoudelijk nader omschreven als “ter voorkoming of beperking van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij, water of allerhande eigendommen in het belang van de bescherming van de wilde flora en fauna en van de instandhouding van de natuurlijke habitats, dan wel in het belang van de volksgezondheid, de openbare veiligheid of de veiligheid van het luchtverkeer of om andere dwingende redenen van groot openbaar belang door de Overeenkomstsluitende Partijen wordt toegestaan”. Met de wijzigingsbepaling wordt bijgevolg een tweedelig onderscheid gemaakt tussen “jacht” enerzijds en “bestrijding” anderzijds.

In het Vlaamse Gewest wordt dan weer een driedelig onderscheid gemaakt tussen de gewone jacht, de bijzondere jacht en de bestrijding, zodat de vraag rijst of de Benelux-Overeenkomst van toepassing is in het Vlaamse Gewest op het instrument van de “bijzondere jacht”.³

4.2. Hieromtrent om nadere toelichting gevraagd, verduidelijkte de gemachtigde:

“Het concept van bijzondere jacht werd in het voorafgaandelijk overleg op Benelux-niveau besproken. De andere partners gaven daarbij aan dat zij geen onderscheid maken tussen het preventief en curatief ingrijpen op een populatie. Er was uitdrukkelijk de intentie dat het concept bijzondere jacht zoals wij dat in Vlaanderen kennen en in onze wetgeving hebben ingeschreven, of anders gezegd het preventief ingrijpen ten opzichte

² De omstandigheid dat, zoals de gemachtigde terecht opmerkt, artikel 9 van de Benelux-Overeenkomst niet meer actueel is en zou kunnen worden geschrapt, doet hieraan geen afbreuk.

³ In artikel 4, tweede lid, van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 wordt met betrekking tot de bijzondere jacht het volgende bepaald: “De Vlaamse Regering kan bepalen dat ten aanzien van bepaalde wildsoorten bijzondere jacht kan worden uitgeoefend in de gevallen waarbij dat noodzakelijk is één of meerdere van de volgende gevallen: 1° ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren; 2° ter voorkoming van belangrijke schade aan andere goederen in eigendom of gebruik; 3° ter bescherming van de wilde fauna of flora, of ter instandhouding van de natuurlijke habitats; 4° voor de veiligheid van het luchtverkeer.”

van een populatie ter voorkoming van schade, beschouwd wordt als niet gevat door de Benelux bepalingen inzake jacht.

Het protocol zorgt ervoor dat de Benelux-Overeenkomst uitdrukkelijk niet geldt ‘voor de bestrijding van de in artikel 1 bedoelde wildsoorten, die ter voorkoming of beperking van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij, wateren of allerhande eigendommen, in het belang van de bescherming van de wilde flora en fauna en van de instandhouding van de natuurlijke habitats, dan wel in het belang van de volksgezondheid, de openbare veiligheid of de veiligheid van het luchtverkeer of om andere dwingende redenen van groot openbaar belang’. De tekst die gehanteerd wordt in Overeenkomst omvat expliciet en grotendeels woordelijk de bepalingen zoals die gebruikt zijn in artikel 4 van het jachtdecreet om het concept bijzonder jacht af te bakenen. Daaruit kan helder begrepen worden dat de bijzondere jacht in Benelux-context als ‘bestrijding’ moet worden aanzien.

Andere Benelux-partners maken in hun wetgeving niet het onderscheid tussen de mogelijkheden van de ‘bestrijding’ zoals die in de Benelux-Overeenkomst benoemd is, om preventief dan wel curatief in te grijpen tegenover schade. Het feit dat dit onderscheid in andere regio's niet gemaakt wordt belet niet dat beide onderscheiden concepten er onder begrepen kunnen worden. Omwille van het feit dat dit onderscheid in Vlaanderen wel bestaat, werd de voorkoming en beperking van schade ook zo expliciet afzonderlijk benoemd in de tekst. Dit onderscheid zorgt in Vlaanderen voor een betere bescherming van de betrokken soorten dan in de andere regio's omdat het gebruik van deze mogelijkheden beter kan toegespitst worden op de respectievelijke situationele noden.”

Het verdient aanbeveling de hiervoor weergegeven toelichting op te nemen in de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet.

Ondertekening

5. Na de handtekening van de persoon die een verdrag ondertekent namens de verdragsluitende partijen die hij vertegenwoordigt, dient zijn naam en hoedanigheid te worden vermeld, zodat duidelijk is om wie het gaat.⁴

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME

⁴ Zie *Beginnelsen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, aanbeveling nr. 200, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse Regering en van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het Protocol tot wijziging van de Benelux-Overeenkomst op het gebied van de jacht en de vogelbescherming, gedaan te Brussel op 17 februari 2016, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 12 mei 2017.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

BIJLAGE:

Protocol tot wijziging van de Benelux-Overeenkomst
op het gebied van de jacht en de vogelbescherming

PROTOCOL
TOT WIJZIGING VAN DE BENELUX-OVEREENKOMST OP HET
GEBIED VAN DE JACHT EN DE VOGELBESCHERMING

*

*

*

PROTOCOL**tot wijziging van de Benelux-Overeenkomst op het gebied van de jacht en de vogelbescherming**

Het Koninkrijk België, vertegenwoordigd door:

De Vlaamse Regering,

De Waalse Regering,

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Het Groothertogdom Luxemburg,

Het Koninkrijk der Nederlanden,

hierna te noemen « de Overeenkomstsluitende Partijen »,

Gelet op artikel 6, tweede lid, onder f), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Gelet op de Benelux-Overeenkomst op het gebied van de jacht en de vogelbescherming, ondertekend te Brussel op 10 juni 1970, zoals gewijzigd bij Protocol van 20 juni 1977 (hierna: de Overeenkomst),

Overwegende dat het thans nodig blijkt het toepassingsgebied van de bepalingen van de Overeenkomst te beperken tot de eigenlijke uitoefening van de jacht om de Overeenkomstsluitende Partijen de mogelijkheid te bieden een effectieve bestrijding van wildsoorten in bepaalde gevallen toe te staan, waarbij rekening wordt gehouden met specifieke, voor hun eigen grondgebied geldende omstandigheden,

Overwegende dat rekening dient te worden gehouden met de in Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna en Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 inzake het behoud van de vogelstand gebezigde terminologie,

Vaststellend dat het Koninkrijk België een federale structuur heeft aangenomen en dat de Overeenkomst betrekking heeft op aangelegenheden die tot de uitsluitende bevoegdheid van de Gewesten behoren,

Vaststellend dat het Verdrag van 17 juni 2008 tot herziening van het op 3 februari 1958 gesloten Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie het op 3 februari 1958 gesloten Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie heeft herzien en de titel ervan heeft gewijzigd in “Verdrag tot instelling van de Benelux Unie”,

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

In de Overeenkomst wordt een artikel 12bis toegevoegd, dat als volgt luidt:

“Artikel 12bis

Deze Overeenkomst is uitsluitend van toepassing in het kader van de uitoefening van de jacht en geldt niet voor de bestrijding van de in artikel 1 bedoelde wildsoorten, die ter voorkoming of beperking van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij, wateren of allerhande eigendommen, in het belang van de bescherming van de wilde flora en fauna en van de instandhouding van de natuurlijke habitats, dan wel in het belang van de volksgezondheid, de openbare veiligheid of de veiligheid van het luchtverkeer of om andere dwingende redenen van groot openbaar belang door de Overeenkomstsluitende Partijen wordt toegestaan.”

Artikel 2

1. In artikel 1, eerste lid, artikel 2, artikel 4, vijfde lid, artikel 7, artikel 8, eerste lid, en in artikel 13, eerste lid, van de Overeenkomst wordt het woord “drie” geschrapt.
2. In de artikelen 3 en 12 van de Overeenkomst worden de woorden “drie landen” vervangen door de woorden “Overeenkomstsluitende Partijen”. In artikel 12 wordt voorts het bezittelijk voornaamwoord “zijn” vervangen door het woord “haar”.
3. In artikel 1, eerste lid, in de artikelen 3 en 5, en in de eerste zinsnede van artikel 8, eerste lid, van de Overeenkomst worden de woorden “of gewestelijke” toegevoegd na het woord “nationale”.
4. In de laatste zinsnede van artikel 8, eerste lid, van de Overeenkomst worden de woorden “bevoegde nationale autoriteiten” vervangen door de woorden “bevoegde autoriteiten”.

Artikel 3

1. In artikel 1, derde lid, van de Overeenkomst worden de woorden “Het krachtens artikel 15 van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie ingestelde Comité van Ministers” vervangen door de woorden “Het in artikel 5, onder a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie bedoelde Comité van Ministers”.
2. In artikel 1, derde lid, in artikel 4, vierde lid, onder a), in artikel 7, in artikel 11 en in artikel 13, eerste lid, van de Overeenkomst, worden de woorden “artikel 19 a) van het Unieverdrag” vervangen door de woorden “artikel 6, tweede lid, onder a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie”.
3. In artikel 16, derde lid, van de Overeenkomst worden de woorden “Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie” vervangen door de woorden “Verdrag tot instelling van de Benelux Unie”.

Artikel 4

1. De secretaris-generaal van de Benelux Unie is depositaris van dit Protocol, waarvan hij een eensluidend gewaarmerkt afschrift aan elke Overeenkomstsluitende Partij doet toekomen.
2. Dit Protocol wordt bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd door de Overeenkomstsluitende Partijen.
3. De Overeenkomstsluitende Partijen leggen hun akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring neer bij de depositaris.
4. De depositaris brengt de Overeenkomstsluitende Partijen op de hoogte van de neerlegging van de akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring.
5. Dit Protocol treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de datum van neerlegging van de laatste akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring.
6. De depositaris stelt de Overeenkomstsluitende Partijen in kennis van de datum van inwerkingtreding van dit Protocol.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend en voorzien van hun zegel.

GEDAAN te *Brussel*, op *17 februari 2016*, in één exemplaar, in de Nederlandse en de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor het Koninkrijk België, vertegenwoordigd door:

De Vlaamse Regering:

De Waalse Regering:

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering:

Voor het Groothertogdom Luxemburg:

Voor het Koninkrijk der Nederlanden: